

Gaffelbukken og den lille rævehvalp.

Det var den anden morgen i bukkejagten, og jeg var i rigtig god tid. Vejret var dejligt og jeg bestemte mig for at sætte mig i et levende hegn, hvorfra jeg havde en rigtig god oversigt over de tilstødende marker og læhegn og en afstand til min lille skov på ca. hundrede meter. Næppe var jeg kommet på plads, før jeg fik øje på en buk, som kom løbende over mod skoven, hvor han forsvandt. Der var endnu cirka fem minutter til solopgang, men det lovede godt. Syv minutter senere ser jeg så et dyr komme ud af skoven. Kikkerten op – er det en buk? Ja det er. Ikke så stor, men dog en pæn lille gaffelbuk, og den har kurs mod mig. Den kommer spids, og der kan ikke være tale om at skyde, selvom jeg har et rigtig fint hold på ham fra min skydestok. Da den pludselig ændrer retning over mod det læhegn, hvor jeg sidder, bliver det spændende. Jeg tør ikke skyde til råvildt i bevægelse på den afstand, men jeg har hørt, at man somme tider kan få et dyr til at standse op et kort øjeblik ved at pifte eller give et højt råb, og det må prøves. Da der kun er ti meter igen, før han vil forsvinde i hegnet råber jeg: "Hey!" Bukken standser øjeblikkelig og kigger op mod mig, og den opdagede aldrig hvad der skete, da den gik ned i knaldet. Det var tre minutter siden solen var stået op. Sikke dog en morgen. Nu var grill bøfferne til min datters forestående studenterfest reddet. Her kunne historien så godt slutte, men jeg skulle få endnu en på opleveren denne dejlige majmorgen.

Jeg bestemte mig for at slæbe bukken op i nærheden af bilen, hvor jeg så ville brække den. Da jeg kom op for enden af marken, lagde jeg bukken og gik hen til bilen, for at lægge min jakke, riffel og skydestok. Da jeg vendte mig for at gå tilbage til bukken, stod der fyrre meter bag mig en lille ulden rævehvalp og kiggede på mig. Den var ikke meget større end en kattekilling og med en hale på tykkelse med en finger, men godt nok med hvid spids. Og sandelig om ikke den kom nærmere for at se, hvad jeg var for en mærkelig en. Da den kun var ca. ti meter fra mig råbte jeg til den: "Hvad er du for en?" Og så fik den travlt med at komme i skjul i buskene, det her var vist alligevel for farligt.

Medens jeg ordnede bukken, blev jeg opmærksom på en raslen fra buskene, hvor jeg havde smidt indvoldene ind, og jeg blev lidt nysgerrig efter at se, hvad det var, som puslede. I har nok gættet det. Kun to meter fra mig, inde i brombær risene var min lille ræve ven fra før. Den havde fået fat i luftrøret med tilhørende lunger fra bukken, og sådan en lækkerbidsken lader man ikke gå fra sig. Nøj, hvor den sled i det, og i det øjeblik kunne jeg godt have ønsket, at jeg havde haft et kamera med. Nu nøjedes jeg med at nyde synet af den lille, og jeg må nok tilstå, at jeg ikke tror den bliver ret gammel, hvis den ikke lærer at passe lidt bedre på sig selv i fremtiden. Men jeg fik mig en naturoplevelse, som jeg vil huske, lige så længe jeg lever.

Med Jægerhilsen
Carl Johan Mikkelsen